

MOCIÓ DE LA CUP PER L'ELABORACIÓ D'UN CENS DE CEMENTIRIS I SERVEIS FUNERARIS A LA DEMARCACIÓ DE GIRONA I DE SUPORT A ESTUDIS DE VIABILITAT DE PRESTACIÓ PÚBLICA

La legislació de règim local inclou els cementiris i serveis funeraris en la llista de sectors que han de ser objecte de la competència municipal. En el cas dels cementiris, està recollit com un servei mínim obligatori per tots els municipis.

La dinàmica del mercat dels serveis funeraris presenta unes característiques particulars. La demanda és relativament estable i amb una baixa elasticitat respecte el preu. És una demanda forçosa i de primera necessitat, que es produeix de forma imprevista i que requereix una decisió ràpida en un moment de màxima emotivitat. A més, la manca d'experiència sovint suposa que la decisió de compra es prengui sense informació prèvia sobre aquests serveis i, per comoditat, cercant un proveïdor que ofereixi un servei integral. L'oferta es caracteritza per una certa atomització, tot i que cada vegada són menys les empreses petites i mitjanes que operen en àrees geogràfiques molt concretes i agafen força grans grups empresarials que s'expandeixen per bona part del territori. Alhora existeix un important grau de concentració del mercat. Concretament, l'any 2005, en un 84% dels municipis de Catalunya només estava autoritzada una sola empresa funerària. Les característiques de la demanda, fan especialment greu aquest context ja que limiten el dret a escollir tant l'empresa funerària com les prestacions concretes que es volen contractar i el preu dels diferents serveis.

La garantia del principi d'universalitat obliga a les empreses a prestar aquests serveis de forma gratuïta a les persones que ho requereixin per manca o insuficiència de mitjans econòmics determinant-ho l'Ajuntament a partir d'un informe dels serveis socials municipals. Aquests casos, però, són força excepcionals. Això fa que bona part de les famílies hagin d'assumir uns preus molt més alts del que poden assumir i es veuen obligades a endeutar-se per aquest motiu.

Els serveis funeraris no constitueixen formalment un servei públic però la legislació sectorial defineix els serveis funeraris com un servei essencial d'interès general, l'establiment i prestació dels quals ha de ser autoritzat pels ajuntaments que, d'acord amb les seves ordenances, podran regular requisits i característiques.

La voluntat política d'internalitzar els serveis funeraris és perfectament compatible amb la legislació actual que permet a l'administració pública prestar el servei. Així, la llei catalana, Llei 2/1997, de 3 d'abril, de serveis funeraris, diu molt clarament a l'article 1 que es tracta d'un Servei essencial d'interès general, però alhora deixa clar que ha de ser ofert en règim de lliure concurrència: *«Els serveis funeraris tenen la condició de servei essencial d'interès general, el qual pot ésser prestat per l'Administració, per empreses públiques o per empreses privades, en règim de concurrència en tots els casos»*.

No hi ha dubte que un ajuntament de manera individual o mancomunada pot prestar els serveis funeraris. Ara bé, ho ha de fer amb criteris de lliure concurrència, i no pot donar privilegis a cap empresa, ja sigui privada o pública.

Tot aquest argumentari encaixa perfectament amb els diferents moviments que s'estan produint en alguns ajuntaments, que queda recollit als estudis elaborats per l'Autoritat Catalana de la Competència, titulats "*L'ús del tanatori i els seus efectes sobre la competència en els serveis funeraris*" i la "*Guia per a l'adequació de les ordenances i reglaments municipals sobre serveis funeraris en termes de competència*". Aquesta documentació posa en relleu les diferents pràctiques monopolístiques que generen uns preus molt elevats en la prestació dels serveis funeraris i com els tanatoris són utilitzats per les empreses prestadores del servei com un instrument per captar clients, evitar la competència dels altres operadors de la seva àrea geogràfica d'influència i mantenir uns preus molt elevats del servei, ja que per norma general tothom vol enterrar el seu familiar al municipi on ha viscut.

Atès que la funció essencial de la Diputació de Girona és donar suport als municipis i oferir respostes a les seves necessitats.

Atès que la condició del cementiri com a servei mínim obligatori a tots els municipis.

Atès que la condició dels serveis funeraris com un servei essencial d'interès general.

Atès que necessitat de coneixement de cementiris i serveis funeraris a la demarcació de Girona.

Atès que voluntat política explícita del Ple de la Diputació de donar suport tècnic, jurídic i econòmic als ajuntaments que es plantegin processos d'internalització de serveis i així ho sol·licitin.

Per tot això, proposem al ple de la Diputació de Girona l'adopció del següents **ACORDS**:

Primer. Instar a la Diputació de Girona a elaborar un cens de cementiris i serveis funeraris de la demarcació de Girona, on hi consti, com a mínim, el nombre d'empreses que operen a cada municipi i si estan complint la garantia del principi d'universalitat.

Segon. Informar a tots els municipis de la necessitat d'adequar les ordenances a la normativa vigent i garantir l'assessorament a aquells ajuntaments que ho necessitin.

Tercer. Incloure la informació d'aquest cens a la web de la Diputació, per tal que qualsevol ciutadà o ens públic la pugui consultar.

Quart. Instar a la Diputació de Girona a donar cobertura tècnica, jurídica i econòmica a tots aquells ajuntaments, Consells Comarcals o organismes públics que vulguin endegar processos d'internalització de cementiris o serveis funeraris i que així ho sol·licitin.

Cinquè. Traslladar aquests acords a tots els municipis i Consells Comarcals de la demarcació de Girona.